

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 422

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iunie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 703 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori	2–3
Decizia nr. 714 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	3–7
Decizia nr. 729 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	8–9
Decizia nr. 767 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	9–11
Decizia nr. 768 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	11–12
Decizia nr. 769 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	13–14
Decizia nr. 780 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 703**

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie întregul text al art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008, care are următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, aplică sancțiunea contravențională conform art. 16 și dispune, sub sancțiunea daunelor, modificarea clauzelor contractuale, în măsura în care contractul rămâne în ființă, sau desființarea aceluia contract, cu daune-interese, după caz”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 45 privind libertatea economică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției menționează doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în concret în ce constă eventuala contradicție dintre textul criticat și prevederile constituționale invocate, încălcându-se astfel dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*, aspect care conduce la inadmisibilitatea excepției.

Simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se rețin: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009, Decizia nr. 727 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.915/221/2009, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori**, excepție invocată de BRD — Groupe Société Générale SA într-o cauză având ca obiect constatarea existenței unor clauze abuzive într-un contract de credit bancar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat încalcă art. 45 și art. 53 din Constituție.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât autorul acesteia nu motivează sub ce aspect consideră ca fiind neconstituționale dispozițiile criticate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție invocată de BRD — Groupe Société Générale SA în Dosarul nr. 1.915/221/2009 al Judecătoriai Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 714

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Păduraru, Dan Magdalina, Daniela Mitrofan, Iulian Mitrofan, Maria Ivănușcă, Maria Vasiliu, Caliochia Nica, Cristina Marazliu, Silviu Ungureanu, Irena Consuela Păvăluță, Daniel Mihai Onișor, Maria Atudosiei, Marilena Daniela Sandu, Neculai Topliceanu, Elena Mihăilă, Liliana Munteanu, Bibiana Vraciu, Ion Căpățână, Marcel Dumitrescu, Paula Hociug și Brândușa Chirilă în Dosarul nr. 6.376/279/2009 al Judecătoriai Piatra-Neamț.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 aprilie 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 mai 2010, pentru 20 mai 2010 și apoi pentru 25 mai 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.614/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar**, excepție ridicată de Marian Rolf Sîntion într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de încuviințare a executării silite.

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.551/318/2009, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Rolf Sîntion în Dosarul nr. 9.614/300/2009 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Judecătoria Târgu Jiu, din oficiu, în Dosarul nr. 13.551/318/2009, de Ion Brașoveanu, Daniela Bolda, Gheorghe Brad, Mihaela Cioran, Dan Crupoveatchin, Carmen Floroiu, Ion Haiduc, Mihaela Matei, Silvana Purcărin, Elvira Roată, Antonio Sandu, Ionel Stângaciu, Alina Țurcanu, Simona Vandici, Florea Zamfir, Marina Biriș, Mariana Bohoș, Mirela Florea, Ana Mircu, Doina Mocanu, Daniela Rotariu, Eleonora Simionescu și Carmen Teușan în Dosarul nr. 16.797/325/2009 al Judecătoriai Timișoara și de Valentina Baciuc, Vasile Baltag, Gabriela Baltag, Mariana Cornea, Doina Murariu, Carmen Elena

dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată din oficiu în cadrul soluționării unei contestații la executare.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 16.797/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Ion Brașoveanu, Daniela Bolda, Gheorghe Brad, Mihaela Cioran, Dan Crupoveatchin, Carmen Floroiu, Ion Haiduc, Mihaela Matei, Silvana Purcărin, Elvira Roată, Antonio Sandu, Ionel Stângaciu, Alina Țurcanu, Simona Vandici, Florea Zamfir, Marina Biriș, Mariana Bohoș, Mirela Florea, Ana Mircu, Doina Mocanu, Daniela Rotariu, Eleonora Simionescu și Carmen Teuțan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.**

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.376/279/2009, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Valentina Baci, Vasile Baltag, Gabriela Baltag, Mariana Cornea, Doina Murariu, Carmen Elena Păduraru, Dan Magdalina, Daniela Mitrofan, Iulian Mitrofan, Maria Ivănușcă, Maria Vasiliu, Caliochia Nica, Cristina Marazliu, Silviu Ungureanu, Irena Consuela Păvăluță, Daniel Mihai Onișor, Maria Atudosiei, Marilena Daniela Sandu, Neculai Topliceanu, Elena Mihăilă, Liliana Munteanu, Bibiana Vraciu, Ion Căpățână, Marcel Dumitrescu, Paula Hociug și Brândușa Chirilă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că suspendarea executării hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar și eşalonarea plății acestora până în anul 2012 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)—(3), art. 44 și art. 53. Totodată, se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, ținând cont de faptul că instanța constituțională a constatat încălcarea aceluiași text constituțional atunci când prin Decizia nr. 784 din 12 mai 2009 a declarat ca fiind neconstituționale dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, prin care, de asemenea, se prevedeau eşalonări cu privire la executarea unor categorii de hotărâri judecătorești.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoria Timișoara și Judecătoria Piatra-Neamț și-au exprimat opinia în sensul temeiniciei excepției de neconstituționalitate, considerând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții

Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, act normativ ce introduce un nou alineat, alineatul (11), și modifică alineatele (2) și (3) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

După două luni, prin dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, au fost modificate din nou prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și abrogat alineatul (11) al art. 1, alineat ce reglementa plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2010. Totodată, prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, s-a reglementat plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii după 1 ianuarie 2010 și până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, și anume 20 mai 2010.

Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, având, în prezent, următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;

c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenelor prevăzute la alin. (1) și (11) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) și (1¹), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2. — Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii aflate sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2009, și a prevederilor Ordinului ministrului justiției, al ministrului economiei și finanțelor, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.859/C/2.484/26.650/131/3.774/C/2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției se execută cu respectarea prevederilor art. 1 și 2.”

Ca urmare a abrogării alin. (1¹) al art. 1 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010, referirile alineatelor (2) și (3) ale aceluiași articol la acest alineat au rămas fără obiect.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă. De asemenea, susțin că se încalcă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 — în forma anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 —, s-a pronunțat prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate ca și cele invocate în prezenta cauză, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut — referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă — că susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată. Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, în mod constant, că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005).

Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu privire la criteriul obiectiv necesar pentru aprecierea situației extraordinare, Curtea a reținut, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative. S-ar ajunge, astfel, ca un criteriu de constituționalitate — situația extraordinară —, a cărui respectare este prin definiție supusă controlului Curții, să fie, practic, sustras unui atare control, ceea ce ar fi inadmisibil”. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Mai mult, Curtea a statuat că nu se constituie într-o situație extraordinară cazurile „cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești. Aceste aspecte țin de oportunitatea adoptării reglementării” (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009, și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009).

Raportat la cauza de față, Curtea a observat că Guvernul a motivat situația extraordinară ca fiind determinată de:

— dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar;

— influența substanțială asupra bugetului de stat pe anul 2009 pe care o are executarea, în condițiile dreptului comun, a titlurilor executorii;

— necesitatea menținerii echilibrului bugetare și, în mod implicit, nerespectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a analizat fiecare dintre aceste motive invocate de Guvern, pentru a stabili dacă implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești, în situația dată, se circumscriu situației extraordinare sau unor elemente de oportunitate. O atare analiză este necesară pentru a stabili dacă un considerent de principiu rezultat din jurisprudența Curții Constituționale, în speță fiind vorba de Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009 și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, este aplicabil fără nicio circumstanțiere sau, din contră, în funcție de circumstanțele speței să îi poată fi adăugat un corectiv și să poată fi considerată ca fiind o situație extraordinară.

Astfel, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a reținut că situația de criză

financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Aceasta este premisa de la care Curtea urmează să analizeze relevanța motivelor invocate de Guvern în adoptarea ordonanței de urgență criticate.

Primul motiv pentru justificarea situației extraordinare este cel ce vizează dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar. Un atare motiv privit *ut singuli* nu justifică existența unei situații extraordinare, de aceea Curtea va proceda la analizarea și a următoarelor două motive invocate de Guvern, respectiv influența negativă pe care executarea titlurilor executorii le-ar avea asupra bugetului de stat și creșterea deficitului bugetar. Aceste ultime două motive sunt susținute de faptul că valoarea titlurilor executorii având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar este foarte mare din moment ce nu este vorba despre titluri executorii singulare sau care afectează un anumit domeniu de activitate, ci despre o chestiune sistemică, la nivel statal. Nici aceste motive privite *ut singuli* nu justifică existența unei situații extraordinare, însă, privind toate cele trei motive în mod cumulativ și plecând de la premisa constatată de către Curte prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, Curtea Constituțională ajunge la concluzia că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât consideră că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, Curtea constată că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

De asemenea, Curtea a constatat că ordonanța de urgență a fost adoptată în vederea atenuării efectelor unei stări de criză economică generalizată. O atare finalitate economică implica, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energetică. În consecință, adoptarea măsurii criticate reclama, în mod indubitabil, urgență; or, reglementarea urgentă a situației rezultate în condițiile de criză economică nu putea fi făcută în mod rapid și rezonabil nici prin asumarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului asupra unui proiect de lege și nici prin adoptarea unui proiect de lege cu procedura de urgență. În aceste condiții, pentru conservarea stabilității economice a statului, singurul instrument rămas la îndemâna Guvernului a fost adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Pentru aceste motive, Curtea a constatat că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

În consecință, Curtea a constatat că, în anumite situații extreme, precum în cea de față, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă sau Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, după caz, chiar dacă debitor este statul. Altfel, Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun atunci

când statul este debitor; este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea a constatat, prin aceeași decizie, că și acestea sunt neîntemeiate pentru următoarele motive:

Nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1986, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004).

Or, în cauza de față, astfel cum s-a arătat și mai sus, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

Toate acestea duc la concluzia că ordonanța de urgență criticată este conformă art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cu privire la invocarea art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și la un proces echitabil, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, — „*procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația*”. Însă, așa cum s-a arătat și mai sus, actul normativ criticat este o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. Faptul că acesta își execută creanța într-o perioadă de 3 ani nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar. De altfel, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, soluționând Cererea nr. 60.858/00 și pronunțând decizia de admisibilitate din 17 septembrie 2002 în Cauza *Vasyl Petrovych Kravynytskyi împotriva Ucrainei*, a apreciat că un termen de 2 ani și 7 luni de executare a unei

hotărâri judecătorești nu este excesiv în condițiile concrete ale cauzei, respectiv lipsa vădită de fonduri a unității militare debitoare. Totodată, în cauza *Burdov împotriva Rusiei, 2002*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare. Or, în cauza de față, Guvernul român nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eșalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eșalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

Cu privire la dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie deci o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (*Ambruosi împotriva Italiei, 2000, Burdov împotriva Rusiei, 2002*). Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate.

Totodată, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 27 ianuarie 2010, „*ordonatorii principali de credite efectuează plata titlurilor executorii, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume*

prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, din sumele aprobate la titlul «Cheltuieli de personal»”, ceea ce echivalează cu impunerea unei obligații de rezultat în sarcina acestora. Totodată, astfel cum prevede art. 25 alin. (2) din aceeași lege, „*prin hotărâre a Guvernului, în cazuri temeinic justificate, în ultima lună a fiecărui trimestru pot fi majorate sumele aprobate la titlul «Cheltuieli de personal» în bugetele ordonatorilor principali de credite finanțați integral de la bugetul de stat, pentru acoperirea necesarului de credite bugetare pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în mod eșalonat pe parcursul anului 2010, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — «Acțiuni generale»*”. Acest aspect relevă grija pe care legiuitorul delegat o acordă executării întru totul a hotărârilor judecătorești ce cad sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Având în vedere toate aceste considerente și ținând cont de împrejurarea că, deși ulterior pronunțării Deciziei nr. 188/2010, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 în sensul reeșalonării plății sumelor respective în perioada 2012—2014, Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea mai constată că, în aplicarea art. 25 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2010, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 422 din 28 aprilie 2010 privind suplimentarea bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii, la titlul „*Cheltuieli de personal*”, pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 3 mai 2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Rolf Sîntion în Dosarul nr. 9.614/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Judecătoria Târgu Jiu, din oficiu, în Dosarul nr. 13.551/318/2009, de Ion Brașoveanu, Daniela Bolda, Gheorghe Brad, Mihaela Cioran, Dan Crupoveatchin, Carmen Floroiu, Ion Haiduc, Mihaela Matei, Silvana Purcărin, Elvira Roată, Antonio Sandu, Ionel Stângaciu, Alina Țurcanu, Simona Vandici, Florea Zamfir, Marina Biriș, Mariana Bohoș, Mirela Florea, Ana Mircu, Doina Mocanu, Daniela Rotariu, Eleonora Simionescu, Carmen Teușan în Dosarul nr. 16.797/325/2009 al Judecătoriei Timișoara și de Valentina Baciuc, Vasile Baltag, Gabriela Baltag, Mariana Cornea, Doina Murariu, Carmen Elena Păduraru, Dan Magdalena, Daniela Mitrofan, Iulian Mitrofan, Maria Ivănușcă, Maria Vasiliu, Caliochia Nica, Cristina Marazliu, Silvia Ungureanu, Irena Consuela Păvăluță, Daniel Mihai Onișor, Maria Atudosiei, Marilena Daniela Sandu, Neculai Topliceanu, Elena Mihăilă, Liliana Munteanu, Babiana Vraciu, Ion Căpățână, Marcel Dumitrescu, Paula Hociug, Brândușa Chirilă în Dosarul nr. 6.376/279/2009 al Judecătoriei Piatra-Neamț.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 729

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție invocată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea în Dosarul nr. 1.731/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 7.740D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 7.739D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere similitudinea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele susmenționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 7.740D/2009 la Dosarul nr. 7.739D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 7.740D/2009 la Dosarul nr. 7.739D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din data de 6 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.731/54/2009 și nr. 1.730/54/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție invocată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea în cauze având ca obiect judecarea recursului împotriva unei încheieri pronunțate de către judecătorul-delegat la oficiul registrului comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate încalcă accesul liber la justiție, din moment ce termenul de soluționare a cererii de către judecătorul delegat nu este cunoscut de părți, iar termenul de recurs pentru părți curge de la data pronunțării hotărârii.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990: „(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*”;

— Art. 60. — alin. (2) din Legea nr. 31/1990: „(2) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. Sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate, se observă că art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010, prevede: „[...] *competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 4 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.*”

În consecință, Curtea reține că, în momentul de față, atribuțiile judecătorului delegat au fost preluate de directorul oficiului registrului comerțului, fără ca instituția judecătorului delegat să fi fost, expres sau implicit, desființată. Din textul legal menționat se înțelege că numai pe o perioadă determinată competențele judecătorului delegat au fost preluate de către directorul oficiului registrului comerțului, urmând ca, în viitor, potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, activitatea de înregistrare în registrul comerțului să fie efectuată de registratorii comerciali. Însă, până în momentul de față, nu a fost adoptată o atare reglementare legală; implicit, Curtea reține că aplicarea prevederilor legale referitoare la competențele judecătorului delegat a fost practic suspendată. Având în vedere aspectele expuse mai sus, Curtea constată că aceste dispoziții sunt în vigoare, fiind doar suspendată aplicarea lor.

II. Dispozițiile legale criticate nu au fost abrogate prin art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, care prevăd că „(3) *Împotriva rezoluției directorului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare pentru părți și de la data publicării rezoluției sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate*”.

Această concluzie rezultă din cele constatate mai sus, astfel încât dispozițiile legale criticate sunt în vigoare, numai aplicarea acestora este în mod temporar suspendată.

III. Curtea, prin Decizia nr. 1.173 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, a constatat constituționalitatea art. 6 alin. (3)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție invocată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea în dosarele nr. 1.731/54/2009 și nr. 1.730/54/2009 ale Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 767

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2)

din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002

privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 5.892/236/2008 al Judecătoria Giurgiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.892/236/2008, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Piperea într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională privind anularea unui proces-verbal de contravenție, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Giurgiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2). În acest sens, arată, în esență, că textele de lege criticate încalcă liberul acces la justiție, deoarece creează un obstacol considerabil pentru cetățenii care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, determinând cheltuieli financiare și timp irosit cu deplasarea petentului la instanța de judecată. În plus, aceste dispoziții legale se abat de la principiul legislației contenciosului administrativ, care prevăd posibilitatea alegerii competenței de către persoana contestatoare și încalcă și prevederile art. 8 și art. 12 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă între mai multe instanțe deopotrivă competente.

Judecătoria Giurgiu consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”;*

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: *„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu aceleași prevederi constituționale invocate și în cauza de față și cu motivare similară. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, statuând că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 464 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, Curtea a statuat că art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, nu îngreudește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. În plus, această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

În ceea ce privește criticile privind existența unei contradicții între textele ce fac obiectul excepției și normele care reglementează contenciosul administrativ, respectiv procedura civilă, acestea nu intră în sfera controlului de constituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine reconsiderarea acestei jurisprudențe, cele statuate anterior de Curte sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 5.892/236/2008 al Judecătorei Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 768

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arcelor Mittal Tubular Products Roman” — S.A. în dosarele nr. 3.271/291/2009 și nr. 3.270/197/2009 ale Judecătorei Roman.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Cristian Stănescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.769D/2009 și nr. 7.770D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul autorului excepției este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 7.770D/2009 la Dosarul nr. 7.769D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.271/291/2009 și nr. 3.270/197/2009, **Judecătoria Roman a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Arcelor Mittal Tubular Products Roman” — S.A. în cauze civile având ca obiect somații la plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 6 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și art. 53, deoarece permit instanței de judecată să soluționeze o cauză fără să își exercite obligația de aflare a adevărului. Astfel, posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse împiedică exercitarea dreptului la apărare și realizarea unui proces echitabil. Mai mult, debitorul are dreptul să formuleze apărări de fond doar pe calea contestației la executare, limitându-se posibilitatea exercitării dreptului la apărare și încălcându-se principiul securității raporturilor juridice. Se mai arată că se încalcă dreptul la un proces echitabil și normele constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât cererea în anulare este soluționată de către aceeași instanță care a soluționat fondul și, în plus, hotărârea pronunțată în această cale de atac nu mai poate fi atacată cu recurs.

Judecătoria Roman și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 4 alin. (2): *„În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;*

— Art. 6 alin. (1) și (2): *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (2) și art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arcelor Mittal Tubular Products Roman” — S.A. în dosarele nr. 3.271/291/2009 și nr. 3.270/197/2009 ale Judecătoriei Roman.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1), constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.”;

— Art. 8 alin. (2): *„Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.”;*

— Art. 9 alin. (2): *„La cererea creditorului ordonanța prevăzută la alin. (1) sau, după caz, ordonanța împotriva căreia a fost introdusă cererea în anulare prevăzută la art. 8, care însă a fost respinsă prin hotărâre rămasă irevocabilă prin nerecurare ori prin respingerea recursului, va fi investită cu formulă executorie, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Astfel investită, ordonanța constituie titlu executoriu, care se eliberează creditorului. Totodată titlul, în copie, se comunică și debitorului.”*

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind căruia dreptul la apărare este garantat și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, prin numeroase decizii, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și cu o motivare similară. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 274 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 10 august 2004, Decizia nr. 116 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 20 martie 2006, Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, și Decizia nr. 1.148 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, prin care Curtea, pentru considerentele acolo reținute, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o, sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 769

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corina-Olga Asandi în Dosarul nr. 7.343/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția penală și de Asociația PAS Bere Timișoreana — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.054/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Corina-Olga Asandi. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.771D/2009 și nr. 7.799D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției prezent este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 7.799D/2009 la Dosarul nr. 7.771DD/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că în cauză este vorba de o problemă de interpretare și aplicare a legii de competența instanței judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.343/245/2009, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Corina-Olga Asandi într-o cauză având ca obiect o plângere împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteri în judecată.

Prin Încheierea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.054/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Asociația PAS Bere Timișoreana — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect plângere împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteri în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 51 alin. (2) și (4) și art. 129, în sensul că nu se dă dreptul petentului să se adreseze judecătorului în termen de 20 de zile de la data când a luat cunoștință de soluția procurorului. Apreciază că cele două alineate criticate ale art. 278¹ din Codul de procedură penală, deși se referă la același lucru, conțin reglementări diferite, în sensul că alin. 2 ar anula alin. 1.

Tribunalul Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate prezintă un grad ridicat de risc constituțional prin faptul că „încalcă principiul separației funcționale între autoritatea judecătorească și Ministerul Public, periclitează principiul securității actelor juridice, generează inechitate între cetățeni și parchete cu privire la procedura de reformare a actelor procurorului, blochează liberul acces la justiție”.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate „sunt clare, neechivoce și se aplică în mod egal tuturor cetățenilor aflați în ipoteza normelor fără nicio discriminare pe considerente arbitrare”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteri în judecată*”, dispoziții care au următorul conținut: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece*

cauza în prima instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin.1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

Aceste texte de lege sunt raportate la prevederile constituționale ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, precum și la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corina-Olga Asandi în Dosarul nr. 7.343/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția penală și de Asociația PAS Bere Timișoreana — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.054/325/2009 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 780

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Didi Toma în Dosarul nr. 323/253/2009 al Judecătorei Măcin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză, și cu motivare similară. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.1 și 2 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 27 octombrie 2009, în Dosarul nr. 323/253/2009, **Judecătoria Măcin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Didi Toma într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă

prevederile constituționale ale art. 61, art. 73 alin. (3) și art. 115. În acest sens, arată, în esență, că „prin ordonanță simplă nu se poate reglementa un astfel de domeniu extrem de important, așa cum este cel al raporturilor de natură convențională.”

Judecătoria Măcin consideră că excepția de neconstituționalitate nu este inadmisibilă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Didi Toma în Dosarul nr. 323/253/2009 al Judecătoriei Măcin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

